

Bůh bohatý v milosrdenství, pro svou velikou lásku, kterou nás miloval, obživil nás spolu s Kristem – milostí jste zachráněni. (Efezským 2,5)

Milí bratři a sestry,

Bůh přidal k našim životům další rok a my se můžeme ohlédnout a zároveň se podívat i dopředu na rok, který je před námi.

Než jsem začal psát tento dopis, přečetl jsem si dopis, který jsem psal před rokem. Ne, neměl jsem prorocké zjevení o tom, co v roce 2020 přišlo na celý svět. Přál jsem vám ovšem něco, co bylo aktuální i v tom nezvyklém minulém roce, a to „ochotu poslouchat a následovat našeho Pána, ať vás povede kamkoli“. Netušil jsem, že to bude tak jiné a že nás Pán povede do tolika nečekaných věcí. Žádný rok jsem neměl tak málo osobních setkání s lidmi a nestrávil tolik hodin u obrazovky počítače při různých online setkáních a nikdy jsem nekázal „kameře“. Poslouchat a následovat Pána jsme ale měli mnoho příležitostí i tak.

Při pohledu na právě uplynulý rok můžeme zvážít, nakolik jsme Pána skutečně následovali, nakolik jsme střežili své vztahy a udržovali jednotu ve svazku pokoje navzdory tomu, že jsme se více než polovinu roku nemohli scházet, nakolik jsme zvěštovali evangelium i v netradičních podmínkách a nakolik jsme se sytili Božím slovem.

Můžeme si připomenout, co se povedlo navzdory okolnostem více než to, co se nepovedlo. Jsem vděčný, že jsme ve sboru měli několik křtů těch, co začali Pána následovat. Jsem vděčný, že se podařilo vytvořit tým, který umožnil vysílat streamované bohoslužby a že jimi oslovujeme i velmi mnoho lidí mimo okruh sboru. Děkuji za všechny, co i v nových podmínkách hledali a našli, jak sloužit těm, co jsou jim ve sboru svěřeni. Jsem vděčný za zprávy o tom, kolik z vás se zapojilo do různých dobrovolnických služeb nebo jiné pomoci v této době a projevilo zájem o druhé. Někteří mě tím skutečně překvapili. Prošel jsem s rodinou covidovou nákazou a to, že jsme jí zvládli relativně v pohodě včetně devadesátileté maminky mé manželky, nepovažuji za samozřejmost. Myslím, že každý z nás si může připomenout něco, co dobrého od Boha přijal.

Loňský rok jsem si speciálně připomínal a prožíval to, že Bůh je stejný včera, dnes i navěky. Nic se mu nevymklo z rukou a dějiny světa směřují ke svému vyvrcholení. Během prosince jsem si to připomenul zvláštním způsobem. Kázal jsem na dvou svatbách a jednom pohřbu. Obojí patří k životu na této zemi. V obojím se projevuje Boží vláda. On byl s radujícími se svatebčany i se zarmoucenými pozůstalými. Protože on vládne a má pro nás dobré věci. Pro rok končící i pro ten začínající platí, že Bůh je na naší straně. Povzbuzuje to mne a doufám, že i vás.

Nevíme, co nás čeká v roce 2021. Začínáme ho v nejvyšším stupni omezení, bohoslužby jsou dále „pouze“ online, setkávat se mohou jen dva lidé. Mluví se o naději v podobě vakcíny. Jsem rád, že se vakcínu podařilo vyrobit, ale moje naděje je v tom, že se Hospodin nad svým stvořením smiluje a nákazu zastaví.

V Bibli je několik obrazů církve. Jedním je rodina. Sbor je taková velká rodina. Nenahrazuje tu přirozenou, ale v jeho rámci můžeme jako bratři a sestry prakticky žít, a nejen si tak říkat. Mějme sbor, věci sboru a hlavně lidi ve sboru za něco významného. Jsme součástí společenství, našeho společného díla. Občas mne zamrzí, když někdo z členů sboru mluví o sboru a používá zájmena vy a oni. O své rodině bychom tak nemluvili. Dále Bible říká o církvi, že se podobá armádě. Církve není armáda, ale má mít prvky armády: akceschopnost, vydanost, společný cíl a ochotu se obětovat za druhé. Kéž jsou pro nás tyto dva obrazy v novém roce typické.

Přeji vám naplněný a radostný rok 2021 plný Boží blízkosti. Mám naději, že se budeme vídat častěji než v roce loňském a že uvidíme Boží skutky v našich životech i skrze naše životy. Boží plány jsou dobré a my máme výsadu se na nich podílet. Kéž to své místo i místo našeho sboru nepřehlédneme.

Bůh naděje kéž vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, abyste se rozhojňovali v naději mocí Ducha svatého. (Římanům 15,13)

Bůh vám žehnej.

V Praze 1. ledna 2021

Lubomír Ondráček